

En record als companys Àngel Muntaner i Josep Borrell

En record als companys Àngel Muntaner i Josep Borrell

PERE ESPINET I COLL

Quina mala passada del destí, sembla ahir quan amb l'Àngel agafàvem el tren d'Olot per anar a l'Escola Taller de Sant Narcís de Girona, passàvem d'un vagó a l'altre amb el tren en marxa i mai va passar res. De ben segur que el destí marcava que aquell no era el nostre moment. Érem uns inconscients de 14 anys; més tard vàrem coincidir fent la mili, ja ho podeu suposar, fou un servei militar farcit d'anècdotes i amb alguns enfrontaments amb alts comandaments, que ens varen costar més d'un arrest de prevenció, però no ens preocupava. Teníem el comandament d'un grup, i tant l'Àngel com jo volíem que la mili no fos un càstig sinó tot el contrari, un passatemps, érem, d'aquell jovent que ens va tocar fer el servei en temps d'en Franco.

Més tard ell com a empresari i jo com a ensenyant vàrem tenir una nova relació amb el alumnes que feien pràctiques, a més cada cap de setmana ens trobàvem a Anglès veient el seu fill Marc com feia de porter. La relació amb en Josep Borrell ens bé dels pares ja que tots dos havien estat músics components de l'orquestra L'As d'Anglès. La relació no era tan fluida com amb l'Àngel, però sempre hi hagué una bona comunicació, el que ara es diu feeling. Cada vegada que ens trobàvem parlàvem de l'Àngel, la feina, la família i com no, sempre ens deia tant a en Bartomeu Carrillo amic seu, com a mi mateix, si ens en sortiríem del "marron" que us heu trobat a l'Ajuntament, sempre amb el somriure a la boca. Familiars de l'Àngel i d'en Josep, podeu estar ben orgullosos. Heu tingut la gran sort de compartir moments inoblidables amb ells, però el maleït destí els ha truncat. I compartireu amb mi, que si ?poguéssim canviar el guió final de la pel·lícula... què no haguéssim fet!

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/espanya-internacional/2015/03/27/record-als-companys-angel-muntaner/716565.html?utm_source=rss